

Første gang på IIT

Sekita S. Rubeksen

Selv om jeg har været i på div. IVK kurser gennem de sidste 12 år, var dette min første IIT og første gang jeg har været en del af et internationalt kursus med et fælles emne. Tror jeg havde forestillet mig at det ville være som et af de kursus som jeg har deltaget på, bare med flere deltagere, det var det ikke.

Når jeg tænker tilbage på dagene er det med glæde i maven og frydefulde celler i kroppen. Hvis hverdags magi var et universelt behov, så ville det være det som var opfyldt. Når jeg brækker det i mindre stykker, er det en blanding af mening, kontakt, sorg, udtryk, intensitet, leg, glæde, lethed, tryghed, uforudsigelighed, tillid, udvikling og muligheder.

Min rolle var praktisk organisering inden IIT, undervejs og lidt efterfølgende. En rolle jeg troede ville komme til at fylde mere i tid og rum end den faktisk kom til. Der kom en rigtig god balance mellem mine gøremål og frihed til at kunne deltage i forskellige workshops, hvilke faktisk kom lidt bag på mig og har givet helheden en oplevelse af lethed og ubesværet som jeg meget nyder at have i hukommelsen. For mig erfarede jeg også hvad det vil sige at have et samarbejde i hjælpe teamet, hvor de enkelte gør det som vi havde aftalt, igen og igen, som hurtigt opfyldte en tillid, som igen gav en lethed som endte med en oplevelse af FLOW, selv om vi arbejdede det meste af dagen til og fra.

Det har adskilt sig fra de kurser jeg ellers har deltaget i, her tænker jeg på de mange forskellige nationaliteter. Fire trænere + det løse og det væld af udbud og muligheder der kommer af det. De 40 deltagere (det er det dobbelte af hvad jeg tidligere har prøvet), sikke megen liv. At det er et valg den enkelte har taget, betalt gode penge for og vil have noget ud af, alle døgnet timer blev udnyttet.

Det at være en del af et felt, hvor alle deltager med den erfaring og kultur de nu har med, med entusiasme og villighed til igen og igen at indgå i workshops og øvelser, fandt jeg støttende, motiverende og bravende livsgivende og glædesfuldt.

At der også var trænere fra forskellige lande og med forskellige "stilarter" gav en rigtig god dynamik og inspirationsmulighed. Jeg nød i hvert fald mulighederne for at se og erfare trænere som jeg normalt ikke ville været kommet til at møde og opleve, grundet økonomi og geografisk distance.

Med de erfaringer jeg har med mig nu, inspiration fra trænere og deres arbejde, kontakten fra mine medkursister støtter en lyst til at prøve det igen, men på fuld styrke som deltager og yderligere mulighed for fordybelse. Samt for nu at finde en måde at få IVK til at blive en mere aktiv og måske formidlende del af mit liv fremover.

Der er sikkert andre som er taget hjem med mere tunge oplevelser, men i min verden er det hele landet ganske meningsfuldt, mageligt og frydefuldt i flere lag, så det vil jeg nyde lidt endnu.